

Gecedir

– ADEM EFİLOĞLU · 18 Mayıs 2011

gecedir
karanlıktan ruhsuz yalnızlık düşer kalemime
eylemez dudaklarımdaki güneş lekeleri
derim kaderimdir suskular
yaşamak denilen eşikte bekçi
derim kaderim

beni bana bırakan hayat
kan kusturur
beni bana bırakır yine de
kan kanı kusturur
kuşku dağları çıkar yoluma
kapanır ansızın kapılar suratıma
içim acır
bende bıraktığın ten acır

gecedir
aydınlık günlerden keşkeler düşer kalemime
derim kaderimdir zehirli bıçak
derim
sırtımda derimin içinde
her gece daha da büyük oyuk açacak

bana güven diyen hayat
bıçak ucu olur sırtımda
güvenle kanatır yarını
tenim acır
ama geçer
içim acır
bende bıraktığın ne varsa
sana ah eder

gecedir
soluk yüzlü hayaller sarar penceremi
demiştin

bizim deęildir bu olmayan pencere
dudaklarına pelesenk olmuş dumanı içlenmişdin derince
dudaklarında eskiyen bir ben gördüm
diyemedim bu ayırık vaktin ortasında
sesimi gizleyen cümlelere

kırık kalem yazmaz oldu şiiri
çözdüm atlarımın dizginlerini
yaşadım sandığım
iki kişilik hayatın ortasında
gördüm ki
hayat benden bi haber

gecedir
aęlatma çocukluęumu
aęlatma çocuk ruhumu
korkmayı unutan bendim ama
korkmak hala unutmadı beni...

adem efloęlu / ahir-i kalem